

ನಾನು ಕವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ ಉದಾ: ಕಾಲರಿಜ್ ಒಂದು ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಸುರುಮಾಡುತ್ತಾನೆ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನೇ ತಿದಿ ತೀಡಿ ಗಾಥ ವ್ರಗಾಥವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ್ದನ್ನು ಯುನಿವರ್ಸಲ್ ಮಾಡುವ ಅತುರ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಸಾರಾ (ಸಾರಾ ಹಚ್ಚಿನ್ನನ್ನು) ಎಂದು ಕರೆದವನು ಆಮೇಲೆ ಓ ಲೀಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಳಳನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ತ ಆಸ್ಯಂದನವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಓದುವ ಮಂದಿ ಹೇಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು – ತಮ್ಮ ದೇ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ? ಕವಿತೆ ಎಷ್ಟು ವ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತದೆಯಿ ಭಾಷೆಯ ಜಾಯಮಾನವೆ ಹಾಗೆಯಿ ಇನ್ನು ಕವಿತೆಯದೇನು

ಯಾಕೀಗ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳೂ ಅಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುವುದಾದರೂ ಏನನ್ನು ಬಹುತ್ವಾಗಿ ನಿರುದ್ದೇಗಿರುತ್ತಾನೆ ಈ ನಿರಳ ಹಿಂದಿನ ಮೋಡವನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ ವಿನ್ನ ತೆಯೇನು? ಅಕ್ಷರ ರದ ಕ್ಷರವೇ ಕವಿತೆಯ ಅನಾಧ್ಯತೆಯೇ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಈಗ ಮಂಕಾಗಿದೆ ಆಹಾ ಕಾಲರಿಜ್! ವಿನ್ನ ತೆಯ ಮರಸಲಿಂದೇ ನೀನು ಕವಿತೆಯ ಮರಹೋದಿ ಅದಕ್ಕೂಂದು ವ್ರಗಾಥದ ರೂಪ ಹೊಟ್ಟಿ ಆದರೂ ಸಿಗರವಳ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿಸಿದಿ ಆಮೇಲೆ ಅವಳ ಬಿಟ್ಟು ಅಫೀಮಿಗೆ ಶರಣಾದಿ ದೇವರು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರು ನೋಡುವಂತೆ ಇರುವೆಗಳನ್ನು ಅದರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ

2

ಈಗ ಕಾಲರಿಜ್ ಇಲ್ಲ ವರ್ಷ್‌ವರ್ತೇ ಇಲ್ಲ ದೊರೋಧಿ ಇಲ್ಲ ಸಾರಾ ಇಲ್ಲ (ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿ ಸಾರಾ ಇದ್ದರು!) ಎಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖದ ವಿಷಯ ನನಗೆ ನಾನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡವರು ಯಾರೂ ಈಗ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರು ಬೆಳ್ಳಿಟ್ಟ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡಿದರೆಯೇ ನಾನು ಅವರು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಸಂಕಟಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಅವರು ಅವರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇದ್ದರು ಕರ್ಕವೆ ಬೆಟ್ಟ ಬಯಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಬಿಳ್ಳಿಕರ ನಡುವೆ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ನಾನೂ ಇದ್ದ ಅವರ ನೀರಳಾಗಿ ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಇರುಬಾರದಿತ್ತೇನೂ ಈಗ ವಿಕ್ಷಲನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅವರಿಲ್ಲದ ಕರ್ಕವೆ ಕರ್ಕವೆಯೇ ಅಲ್ಲ ಅವರಿಲ್ಲದ ಬೆಟ್ಟ ಬಯಲು ಒಂದೂ ಮೊದಲಿನಂತಿಲ್ಲ ಭಂಭಂಸುತ್ತಿದೆ ಇಡೀ ಭಾವಲಯ ಮಂತ್ರ ಮರಿತ ಗುಹೆ ‘ಸಾಸಿವೆ ಸಾಸಿವೆ ಭಾಗಿಲು ತೆರಿ ಸಾಸಿವೆ’ ಎಂದರೆ ತೆರೆಯುವುದೆ ಗುಮ್ಮನ ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದೆ

